



همه مقصران معرفی و مجازات شوند

یادداشتی از افشین امیرشاهی
درباره سیل مشهد و پرسش‌هایی که به همراه داشت



گزارش دولت ۲۰۳

وام بدهید، بچه بیاورند

گفت‌وگو با کارشناسان درباره اظهارات رئیس‌جمهور
در مراسم اعطای جایزه ملی جمعیت



هزینه‌های پنهان بودجه

گفت‌وگو با فرشاد مومنی
درباره ویژگی‌ها و پیام‌های سند مالی ۱۴۰۳



مجلس جدید، رابط جدید

گفت‌وگو با نمایندگان درباره تغییر معاون پارلمانی رئیس‌جمهوری

سرمقاله

رسانه علیه روزنامه‌نگار

این گزاره که رسانه‌ها در جوامع غربی و توسعه‌یافته آزاد هستند، به نسبت جاقفاده به نظر می‌رسد. تردیدی نیست که رسانه‌ها و روزنامه‌نگاران آنها در مقایسه با سایر کشورها از آزادی و حقوق بیشتری برخوردارند، ولی شاید بتوان دو مورد را مستثنا کرد. اول در مسائل کلان امنیت ملی که تا حدی قابل فهم است. فارغ از اینکه این مسائل مطابق منافع ملی یا دستپخت دولت‌ها باشد، با این حال اگر تقی این منافع درآید، رسانه‌ها نیز با شدت بیشتری به آن خواهند پرداخت. نمونه قدیمی آن در جنگ ویتنام و مورد متأخر آن نیز جنگ علیه عراق بود که این واکنش رسانه‌ای را دیدیم و جوامع آنان را به مقابله با دولت‌هایشان سوق داد. نمونه دوم مسئله اسرائیل است که گویی اغلب رسانه‌های غربی به نوعی در بست در اختیار جریان حامی اسرائیل هستند و به شدت در برابر فضای عمومی در نقد اسرائیل موضع گیری می‌کنند. مدتی پیش ۵۰ رسانه مهم ایالات متحده از حیث چند متغیر مهم چون مالکیت، سردبیر، شورای سیاستگذاری و تحریریه، حامی مالی و... رنگ‌بندی شدند. رنگ قرمز مربوط به افراد یهودی و اسرائیلی بود و گروه‌های دیگر رنگ‌های دیگری داشتند. صفحه مزبور رنگ‌بندی تقریباً به رنگ قرمز بود. در واقع سلطه این گروه به رسانه‌های جریان اصلی آمریکا بی‌چون و چرما بود. نتیجه چنین وضعی وجود سیاست طرفداری سفت و سخت از اسرائیل است. حتی درون رسانه‌ها نیز فشار سنگینی را به روزنامه‌نگاران منتقد اسرائیل وارد می‌کنند. گزارش امروز هم‌میهن در این باره است که توصیه به خواندن آن می‌کنیم. در بیشتر موارد خبرنگاران منتقد را با برچسب‌هایی نظیر «زندیه‌بودی» یا «حامی تروریسم» ساکت کرده‌اند. نتیجه چنین رعب و وحشت و سانسوری چیست؟ در واقع با دسترسی مردم و جوانان به اینترنت و فضای مجازی، بخش جوان‌تر جامعه به منابع خبری مستقل دسترسی پیدا کرده و حقیقت را به گونه دیگری متفصو از جریان اصلی دریافت کرده‌اند. به همین دلیل است که شکاف بزرگی میان دانشجویان با سیاست‌های رسمی رخ داده است. اعتراضات دانشجویی در آمریکا محصول چنین شکاف عمیقی میان فضای رسانه‌ای آمریکا با درک دانشجویان از حقیقت در موضوع اسرائیل است. به‌طور قاطع باید گفت که اگر سیاست رسانه‌ای، مبتنی بر سانسور و ارباب روزنامه‌نگاران و نقض آزادی رسانه باشد دیر یا زود حقیقت آشکار شده و رسانه‌های تحت سانسور بی‌اعتبار خواهند شد. این قاعده برای همه کشورها نیز صدق می‌کند. این همه نفرت که در جریان جنگ اخیر غزه، علیه اسرائیل شکل گرفته محصول دفاع چشم‌پوشته و توجیه‌گرانه رسانه‌های غربی از اسرائیل است. بخشی از آن ناشی از اقدامی است که در جنگ جهانی دوم علیه یهودیان روا داشتند و ۸۰ سال است که در حال جبران آن هستند ولی از جیب فلسطینی‌ها و نه از حساب خودشان، بخشی نیز ناشی از نفوذ بی‌چون و چرای وابستگان اسرائیلی در جریان اصلی رسانه‌های غربی است. با این حال همانطور که در جهان در حال توسعه‌یافته نیز انحصار خبر و تحلیل از میان رفته است این فرایند در موضوع اسرائیل در رسانه‌های غربی نیز به پایان راه خود خواهد رسید.

سانسور و سرکوب منتقدان اسرائیل

نتایج گزارش تحقیقی

اتحادیه ملی نویسندگان آمریکا

که در گفت‌وگو با

بیش از یکصد روزنامه‌نگار

به دست آمده است

تقدیم به
گزارشگران جنگ

الهه محمدی

جایزه خود را

به همکارانش در

میدان‌های غزه

واوگراین اعطا کرد

روزنامه‌نگاری
در میدان مین

میزگردی درباره

مخاطرات امروز مطبوعات ایران

با حضور مهدی رحمانیان

کامبیز نوروزی

سعید ارکان زاده یزدی